

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eusebio Episcopo. 112.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

factitium aut creatum, aut seruilis natura, ac non herilis & effectricis, ac regie essentia cognatum, & consubstantialem Spiritum Sanctum esse doces: Nam si seruus est, cum Domino minimè numeretur. Si creatus est, cum creatore minimè coniungatur. Cum eo porrò copulatus ac numeratus est, quandoquidem exacto huiusmodi rerum doctori Christo fidem adhibere conuenit, de natura certò docenti, etsi tibi secus videatur, sapientiori scilicet viro, ac maiori caelestium rerum cognitione præditum te esse iactanti, vel, vt rectius loquar, aduersus Deum impudenter arguanti.

Cratoni Monacho. 110.

Quis de-
mum ve-
rus mona-
chus.

Qui religiosam vitam profiteri studet, ac salutis cupiditate flagrat, omnia, quæ in ea dura & laboriosa sunt, quæcunque tandem illa sint, prompto animo amplectitur. Qui autem in religiosa exercitatione ipsiusque ministeriis non pro merito suo ac dignitate secum agi existimat, externo fastu indutus est, quem deponere non potest, nisi illud meminerit, vnde corpus ipsi ortum fit, & quò tandem reuertatur.

Genes. 3.

Zosimo Presbytero. 111.

Homo prophane, prophano modo Sacerdotium accepisti, rem videlicet caelestem pecunia suffuratus, nouumque Caiapham te præbens, vt qui res arcanas & mysticas argento tibi compararis. At spes est te ad benignitatem migraturum. Contrarium enim tibi quicquam dicere nolo.

Eusebio Episcopo. 112.

Lepidè ac iucundè in ecclesia doces: at vtinam potius vtiliter. Similis enim es cuidam in altum lapides iactanti, ac ruinae suæ rectitudinem procuranti, eamque in seipsum prouocanti. Nam si peccatorum reprehensio in nobis ipsis per opera perficiatur, non modò auditores quominus sceleratè viuant, non prohibebimus, sed

αὐτοῦ σαρκώσεως ὑποφάνοι, πῶς διδάσκεις ἐμβρόντητε ποιητὸν, ἢ κριτὸν, ἢ τῆς δούλης φύσεως εἶναι, ἀλλ' ὅτι τῆς δεσποτικῆς, καὶ δημοκρατικῆς, καὶ βασιλίδος ἕσσης συγγενὲς καὶ ὁμοῦστον τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. εἰ γὰρ δὲ ἄλλο, μὴ ἀριθμείσθω μετὰ τῆς δεσπότης, καὶ εἰ κτίσμα, μὴ συγκείσθω τῷ κτίστῃ ἡ ἡνωταὶ δὲ καὶ σωτηριώδη ἐπεὶ δὴ τῷ ἀκριβεί τῷ ποιῶντος δογματικῆ τῷ χριστῷ πειθεσθῆναι, ἀσφαλῶς τὰ περὶ τῆς οἰκείας ἕσσης διδάσκοντι, εἰς σοὶ μὴ δοκεῖ τῷ σφωτέρω τε καὶ τὰ ἑξῆς πλεονθεῖ εἰδέναι κομπάζοντι, ἢ μᾶλλον πολυμῶς ῥητορεύοντι καὶ θεῶ.

Κρατωνι μοναχῷ. ρι.

Ὁ ἀσκήσας βελόιδνος, καὶ σωτηρίας ἐφιέμενος, πάντα τὰ αὐτῆς ὀπίσθια, ὅποια καὶ ὅσα δ' ἂν ἦ, παρθεύματι ἀσπάζεται. ὁ δὲ παρ' ἑξῆς ἰαν πρᾶττειν ἐν τῇ ἀσκήσει, ἢ ταῖς αὐτῆς διακονίαις οἰόμενος, τὸν ἕξω τύπον ἐνδεδύει, ὃν ἀποθέσθαι ἀμνησθῆναι, εἰ μὴ μνημὸν ἔχει τῶ σώματος, ὅθεν ὑπέστη, καὶ ὅτι πάλιν ἀναλύει.

Ζωσίμω πρεσβυτέρω. ρια.

Ἐλαβες ἱεροσωμῶν ἀνιέρως ἀνιέρως, χεῖμασι κλέφας πρᾶγμα ἑξάνιον, δεύτερος καὶ ἀφᾶρας, ἀργυρίω λαβῶν τὰ σπύρησα. ἀλλ' ἐστὶν ἐλπίς μεταβαλέσθαι σε πρὸς χρηστότητα. ἐναπτόν γὰρ τι εἰπεῖν σοὶ οὐ βούλομαι.

Εὐσεβίω ἐπισκόπῳ. ριβ.

Διδάσκεις ἐπὶ ἐκκλησίας περιπῶς, ἀλλ' εἴθε μᾶλλον ευεργετικῶς. εἰσικας γὰρ πνί ἐφ' ὑψὺς βάλλοντι λίθους. διὰ δὲ δὲ κοινὴ τῆς πλώσεως αὐτῆς τὴν εὐθύτητα, καὶ ταύτην ἐφ' ἑαυτὸν παρρησιαζόμενος, ὁ γὰρ τῷ ἁμαρτημάτων ἕλεγχος, εἰ ἐν ἡμῖν θεωρεῖται, ἀλλ' τῷ ἔργων τῶς λόγους ἀριούμενος οὐ μόνον τοὺς ἀκροα-

ἀκροατοὺς ὁράσειν ἡλικίᾳ ἔκωλύσο-
μεν, ἀλλὰ καὶ γέλωτα ὀφλισκανόμενοι,
ἀλλὰ διδάσκοντες, ἕτερα ὁράσειντες.

etiam ridendos nos ipsis propinabimus;
alia videlicet docentes, & alia facientes.

Ridicu-
lus qui a-
lia docet,
alia facit.

Τῷ αὐτῷ. ριγ.

Eidem. 113.

Ἀρχιερεῖς λίθοις τὸ ἐκκλησιαστή-
ριον κτίσεις, τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ μάλ-
λον ἀσεβέσει σε πόροις ἔλαβες γὰρ πι-
μὴν ἱερωσύνης, ὡς πτωρῶσαν ἱερω-
σύνην, καὶ ἔδωκας ταύτην Ζωσίμου. ἔ-
πως ἔστος ἀδέτα ἀνά πᾶσαν τὴν χώραν
ὁ λόγος, ὥστε πάντες ἀκούοντες
ταῦτα, ἢ χεῖν τὰ ἀμφοτέρω ὦτα.

Inutilibus faxis ecclesiam extruis, sce-
leratis nimirum, ne dicam impiis, prouen-
tibus. Sacerdotij enim pretium accepisti,
Sacerdotium vendens, idque Zosimo de-
disti. vsque ad eò hæc per totam regionem
omnium sermone celebrantur, vt ambæ
eorum, qui hæc audiunt, aures eo cir-
cunsonent.

Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ. ριδ.

Timotheo Lectori. 114.

Τῶν προῶν τῆς ταφῆς τῆ κυρίας ἡ-
μερονικῶν αὐτῇ ἔστιν ἡ Δεσφίφ-
σις. γάρχαπια, ὡσπερ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ
κοιλίᾳ τῆ κήτης τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς νύκτας, ἔστος καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀν-
θρώπου ἔσται ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς
τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας. ὁ τοίνυν
ἐπαγγελία μὲν τὸν τύπον πληρῶν
Ἰωνᾶ, ἀκριβῶς αὐτὸν ἔπισημῶς. ἐ-
πειδὴ καὶ παρῆν Ἰωνᾶ καὶ ῥίπισμα εἰς
τὸν βυθόν, καὶ ἐκέρχαστο μὲν ἐκ τοῦ
βυθῆ τοῦτον ἐπλήρωσεν ἀσφαλῶς, το-
σούτοι ἐν τῷ τάφῳ Δεσφίφιας, ὅσον
Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει. εἰ δὲ καὶ δευτέ-
ραν ζητεῖς, αὐτῇ ἔστιν ἕκτη ὥρα τῆς
ὀρθροῦ ἔστω ἡ ὥρα ὁ κύριος, ἀπὸ
ταύτης ἕως ἐνάτης σκότος ἐγένετο,
τῆτο νύκτα μοι νόσον, πάλιν ἀπὸ ἐνά-
της φῶς τῆτο πάλιν ἡμέραν. ἡ νύξ
αὐτῆς τῆς ὀρθροῦ. τὸ σαββάτον
πάλιν ἡμέρα. ἡ νύξ τῆ σαββάτου ὁ
τῆς κυριακῆς ὄρθρος, καὶ τὸν εὐαγγέ-
λιον ληρόντα, τῆ ἔπιφωσκούση εἰς
μίαν τῆ σαββάτων. εἰ δὲ καὶ τρίτην
ἀπαγγεῖς μαθεῖν, ἔστος, ἐν τῇ ὀρθ-
ροῦ παρέδωκεν ὁ κύριος τὸ πνεῦμα,
τῆτο μία ἡμέρα. τὸ σαββάτον ὅλον
ἐποίησεν ἐν τῷ τάφῳ. εἶτα τῆτος τὴν
νύκτα. ἔπιφωσκούσης κυριακῆς ἀνέστη
ἐκ τῆ τάφου, καὶ τῆτο ἡμέρα. ἔπει-

Trium Domini in sepulcro transacto-
rum dierum hæc est explanatio. Scriptum
est: Quemadmodum Ionas fuit in ventre
ceti tribus diebus & tribus noctibus, Ita
etiam filius hominis erit in corde terræ
tribus diebus & tribus noctibus. Is igitur,
qui se Ionæ typum expressurum receperat,
cum eum exactè nosset (quippè qui et-
iam Ionæ adesset, cum in profundum
præceps ageretur, atque è profundo eiice-
retur) eum quoque haud dubiè expleuit,
tanto nimirum temporis spatii in Sepul-
cro commoratus, quanto Ionas in ceti
ventre. Quòd si alteram adhuc huius loci
explicationem quæris, habeto. Sexta hora
parasceues in crucem actus est Dominus.
Ab hac hora ad nonam vsque tenebræ ex-
titerunt. Hoc tu noctem intellige. Rursus
à nona lux. Hoc rursus pro die habe. Nox
rursus parasceues. Tum dies sabbati. Nox
sabbati Dominici diei dilucolum: iuxta
Euangelistam dicentem. Vespere autem
Sabbati, quæ lucefcit in prima Sabbati.
Quòd si tertiam ex me intelligere postu-
las, ea est eiusmodi: In die Parasceues Do-
minus Spiritum tradidit. En vna dies Sab-
batum totum in sepulchro exegit. Postea
cius noctè. Lucefciente Dominica è sepul-
cro surrexit. Id quoque dies est. Siquidem
à parte, vt nosti, totum intelligitur. Sic
autem nos quoque eorum, qui mortem

Matt. 12.

Ion. 2.

Altero
expositio.
Ioan. 19.
Matt. 27.

Matt. 28.

Tertia
expositio.